

за п'їніе, (сирѣчь, кога то се чита и се пое церковно правило), долженъ е священникъ колко да може да запрегѣва, народѹ да престанатъ отъ разговоры, и въ литѹргїа премного заради да имъ запрегѣва, и заради това онъ да излѣза (изъ олтарь) и да говори безъ страхъ, и да не глѣда никомѹ на лице, каковъ ли чинъ да има высокъ.

к. Священникъ, понеже онъ е Пастырь на даденны те мѹ (люди), долженъ е да pazi не влзатъ ли въ домъ на нѣкого прихожанина калѣгери и учителя расколническїй, или лѣжцы, кои то се праватъ свати а они отдамѣчени са отъ сватое живенїе, и священникъ ако увиди таквыа, долженъ е да ги лови, и да ги праща во архїерейскїй домъ, и канонъ тѣхъный е: да имъ се земе священство, и да ги дадатъ на мїрско наказанїе.

кг. Святий Вселенскїй четвертый Соборъ, кой то е былъ въ Халкидонъ, запрегѣва въ шесто то правило и именно казѣва, да не быдатъ хиротонисѣвани священницы и дїаконы безъ приходъ (безъ опредѣлено мѣсто), сирѣчь; кои то нематъ мѣсто при никаква цѣрковь, и на таквы (священницы и дїаконы), кои то са хиротонисани просто безъ назна-